

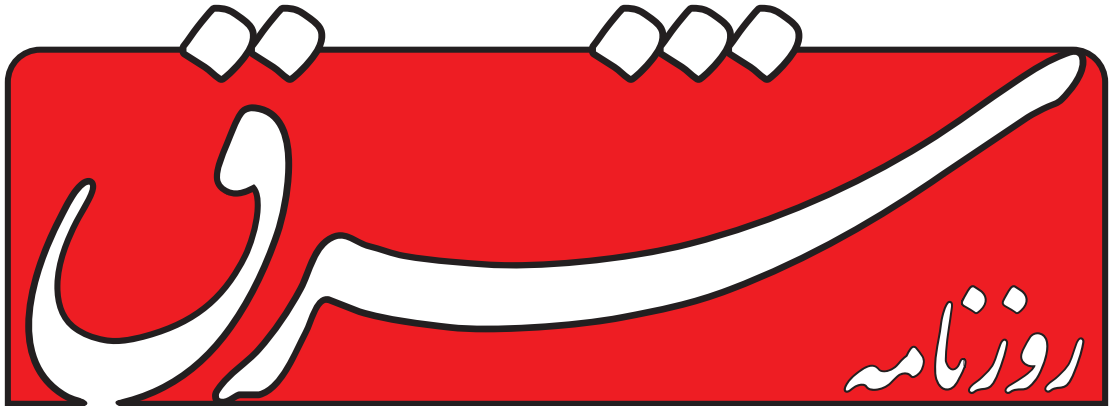
قائم مقام وزیر صنعت در گفت و گو با «شرق»

سفره مردم شوخی بردار نیست

گروه اقتصاد: شورای نگهبان مصوبه مجلس در زمینه تشکیل مجدد وزارت بازرگانی را به نمایندگان بازگرداند تا مغایرت‌های قانونی آن را اصلاح کنند. کمیسیون‌های مربوطه هم به‌تازگی اصلاحات مورد نظر را انجام داده و مصوبه صحن علنی...

صفحه ۵

سال هفدهم • شماره ۳۵۶۸ • ۱۶ صفحه • ۴۰۰۰ تومان

واکنش سخنگوی قوه قضائیه به سخنان رئیس جمهور

اگر فسادی رخ داده چرا الان باید اعلام کنند؟

گروه سیاست: سخنگوی قوه قضائیه با اشاره به اظهارات رئیس‌جمهور در جمع مردم استان یزد، گفت: از آنجا که برای ما به‌عنوان دستگاه قضا مایه تعجب بود که چگونه یک مقام مسئول آن هم مسئولی با تحصیلات حقوقی...

صفحة ٢

دوشنبه ۲۰ آبان ۱۳۹۸ • ۱۳ ربیع الاول ۱۴۴۱ • ۱۱ نوامبر ۲۰۱۹

سرمقاله

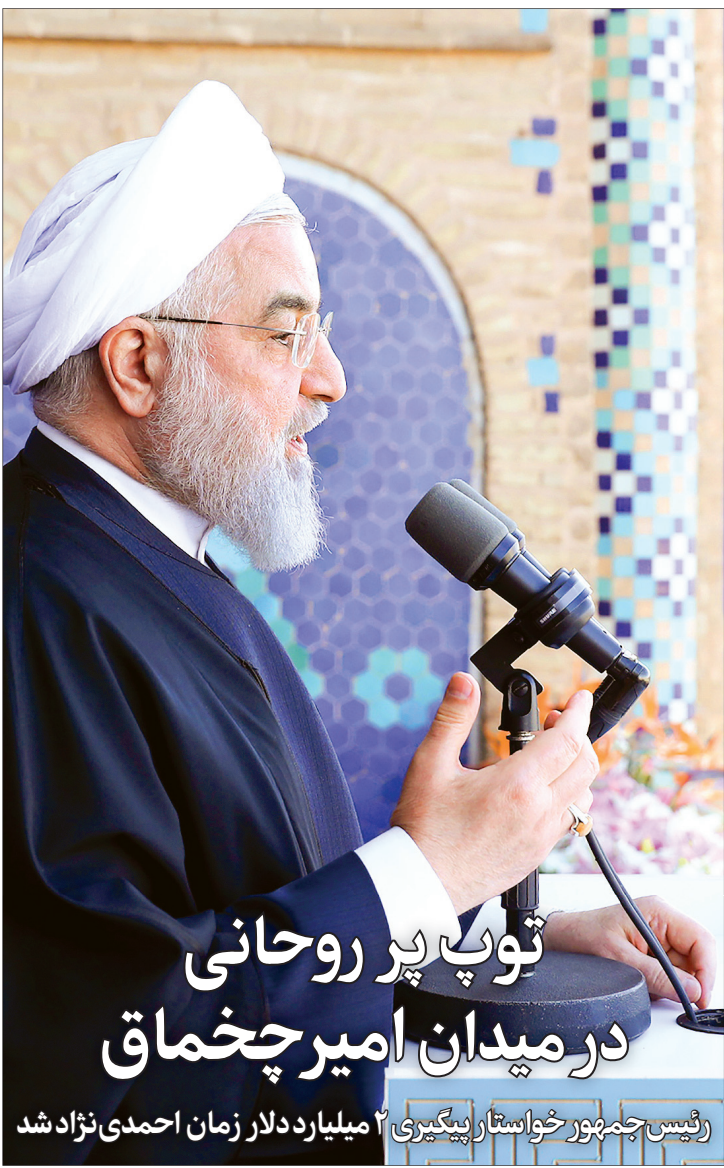
علم، مشکلات کشور را حل می‌کند؟

مهدی زارع*

هفته سوم آبان، به مناسبت روز جهانی علم در خدمت صلح و توسعه هستیم. در سال ۱۳۹۰ ایران در این هفته، به عنوان نخستین کشور برنامۀ ملی آموزش علوم ترویج علم ایران و پژوهشگاهها، دانشگاهها و مؤسسات علمی و همچنین سازمانهای مردم‌نهاد برگزار می‌شود. اینکه همگانی کردن علم در جامعه اساساً چه فایده‌ای دارد، یکی از پرسش‌هایی است که همواره در مروجان علم پدید می‌شود. آیا کثورتی و سائلانی فوری مانند مسئله آب، تغییر اقلیم و سوخت طبیعی، تحریم، دسترسی نداشتن به فناوری‌های نوین که بیشتر در دنیای پیشرفته، توسعه یافته‌اند و... اصلاً نیازی به همگانی‌شدن علم دارد؟ بعد از زلزله مرداد ۱۳۹۱ و زلزله اردیبهشت، نگارنده مدیریت پروژه‌ای پژوهشی را در سال‌های ۹۱ و ۹۲ بر عهده داشت که هدفش بررسی اثرهای زلزله و زلزله در شهر تبریز، از جنبه‌های گوناگون از جمله نحوه پاسخ و مواجهه مردم و مسئولان با این زلزله بود. آن زلزله حدود ساعت چهار بعدازظهر رخ داد و هدف از پژوهش ما درس‌آموزی برای ارخاد احتمالی زلزله در تهران بود. پژوهشی میدانی در شهر تبریز بخشی از آن پروژه بود که در آن همکارانم در بررسی از این شخص به ارزیابی میزان و کیفیت اطلاع و آگاهی مردم تبریز و نحوه پاسخ آنها به مسئله زلزله و به‌ویژه زمین‌لرزه ورزقان ۱۳۹۱ پرداختیم. برای من اطلاع از نتایج این بخش از پژوهش بسیار مهم بود؛ چراکه متأسفانه تبریز را به عنوان شهری مدرن و به‌شهرنادران آگاه و حساس به چرایی پدیده‌ها از نگاه علم نمی‌شناختم و همچنان می‌چشم.

ادامه در صفحه ۴

عکس: پایگاه اطلاع رسانی ریاست جمهوری

صفحه ۲۹۴

Gettvimages : عكس

صفحه ۷

یادداشت

شمشیر داموکلس جدایی ری از تهران

محمد سالاری
پژوهشگر اقتصادی و اجتماعی

پرتکشان اقتصاد، قدرت و جمعیت بود و تهران را از ادغام بیش از حد نجات داد. سپس نوبت به دوقلوی تهران، یعنی کرج رسید. کرج نیز که با تمرکز صنایع در اطراف خود روبه‌رو بود، نگاهی به خود و ثروت زیر پایش کرد و پرسید چرا من به پایبند خوابگاه شهر تهران باشم؟ کرج راهی که بارها را سوسی شهرداران و فرمانداران کرج بیان شد، حاصل کار ه‌م می‌دانیم؛ شکل‌گیری استانی با نام البرز و جانشین آن استان تهران.

اکنون نوبت شعاع‌های نزدیک‌تر است؛ ری، شهریار، اسلام‌شهر، ورامین و حتماً بعداً لواسان، پردیس، بومهن، رودهن، دماوند و فیروزکوه.

هرکدام از آنها خود را با استان‌های ریزودرشت، کنسور مقایسه می‌کنند و می‌گویند چه چیز ما از آنها کمتر است، چرا ما استان نشویم؟ دست از این می‌ماند نه‌رستان تهران که عبارت است از منطقه‌های ۲۲گانه جز منطقه ۲۰، به اضافه دهستان سیاه‌رود؛ چیزی مثل بردارن فروردین به‌جز ناصر، حتی چهاردانگه و شهرقدس و مرتضی‌گرد را هم به او نمی‌دهند. این است تصویر آیدینه آن شیر شسته؛ هر دو با لاف‌هایی از قبیل جمعیت، سرعت و تعداد افراد دارای نواز و سیاستمداران و تعداد ورزشکاران و چرا آنها کوشش می‌کنند که خود را محق و مستدل کنند. توپخانه هر دو طرف پر است از این گلوله‌ها و اموات انفجاری و پرتابه‌ها و همگان می‌دانند که این استدلال‌ها چقدر چوبین است؛ چراکه توانایی اداره قلمرو و نفوس، ربطی به بزرگی و کوچکی ندارد؛ به بزرگی روز مدبران بستگی دارد.

اما پرسش‌ها همچنان باقی است: آیا کرج از ابتدا خوابگاه بود یا نه؟ توهم دیداری و زمزمه‌های شنیداری چنین می‌گفتند: بزرگراه ترافیک کرج، سیل خودروها، شغلائی که کرج را به سمت شرق ترک می‌کردند و ویژگی پراکندگی سکونتگاه‌هایی که بعد از نام کرج بزرگ وحدت یافتند، در تشدید این توهم نقش داشتند و شهرداران و فرمانداران احساس می‌کردند بر نیمی از جمعیت و بخش بسیار بزرگ‌تری از ثروت در گردش خود تسلط ندارند. باین‌حال اما مارا چیز دیگری می‌گفتند: جمعیت روزانه و شبانه تهران کمتر از ۵۰۰ هزار نفر برآورد می‌شد که همه محورها در آن سهیم بودند، جمعیت گسیل‌شده به شرق کرج، صرفاً به قصد تهران خارج نمی‌شد، بلکه کارکنان صنایع بین تهران و کرج بودند و خیل عظیم خودروهای بزرگراه فقط به کرج تعلل نداشتند، بزرگراه حامل ترافیک سطح ملی بود.

هر بار در آستانه انتخابات، ساز جدایی ری از تهران مطرح می‌شود؛ این بار نیز همچنین. ساز جدایی، ساز ناگویی است؛ چیزی است شبیه لالاق که با جاری شدن سیغ، اموال به دو بخش تقسیم می‌شوند و فرزندان مانند اموال به دو بخش مناقشه در کشاکش میان آن دو سو، بالاترکلیف می‌مانند.

مدیران شهرستان ری، هر بار که به حیطه معنوی و نگاه می‌کنند، شیر بی‌بال و دم آشکری می‌بینند که مرکز اصلی شهرش را نشود؛ تهران و منطقه‌ای از منطقه‌های ۲۲ گانه ۲۲ گانه؟! و عرصه‌هایش حاوی بزرگ‌ترین مهم‌ترین فعالیت‌های صنعتی، کشاورزی و حمل‌ونقل در سطح کشور است. اما امکان خالت در آنها را همچون فرماندار و شهردار ندارند؛ از این‌رو می‌کوشند حیطه اقتدارشان را گسترش دهند. انکار قوتی هم ندارد، چه بیسی سرکار برود. روحی است که در دالان‌های داری شهری سرگردان است و هر بار در یکی از مدیران ارشد حلول می‌کند. او پس از حلول روح، چشمانش باز می‌شود و به ثروت طبیعی به روی آن نشسته، نگاه کرده و تصور می‌کند که اگر جدا شود، خود را به استناد ری ارتقا دهد، اگر اداره‌های شهرستان به سطح استان تقا یابند، اگر ردیف بودجه و اعتبار خاص استانی را دریافت کند، اگر عواید شهرک‌های صنعتی را خود دریافت کند، اگر بتواند خودش ساخت‌وسازهای اطراف و حیرم نظرات داشته باشد، چه می‌شود! در آن سویی دیگر، مدیران شهر تهران نیز تصویری جز شیر بی‌بال و دم و شکم نمی‌بینند. از آن زمان که اعلام شد صنایع به شعاع ۱۲۰ کیلومتری بروند، تهران آواز به فویض اختیار کرد. صنایعی که دنبال استفاده از سرفقه‌های به جمع در تهران بودند، ناچار شدند با سرفقه‌های به شعاع ۱۲۰ کیلومتری بروند، اما همین ناچامی، سبب قدرتمند شدن منطقه‌های مانند ساوه، اراک، قزوین و قم شد و با قدرت گرفتن آنها، ساز جدایی آنها بلند و بلندتر شد تا هنگامی که سرانجام هر دو طرف تن به جدایی دادند و از آن استان‌های مرکزی، قزوین و قم از استان رزن ری قدیم و تهران کنونی جدا شدند. بسیار کمزری را تا اینجا کار، با وجود تلنگاری، حاصل.

حرف اول

حسن روحانی به وعده خود عمل کرد!

خصوصی سازی سانسور

شیرا بهر مند . دییر فرهنگ

«مگر فرهنگ چیزی است که دولت به‌تاهی بتواند آن را کنترل کند. آیا مقدمات ما را آن کارمندی می‌شناسد که می‌خواهد ممیزی کند یا پیش‌گسواتانی که در این زمینه کار کرده‌اند. آیا نباید این بخش را به آنها واگذار کنیم؟» حسن روحانی اگر نتوانست به سانسور کتاب خاتمه بدهد، در عوض به این وعده خود عمل کرد. و در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری وعده‌هایی در حوزه فرهنگ مطرح کرد، از جمله اینکه سانسور را برادار یا دست‌کم آن را به اهلیش بسپارد. این است که انتشار قراردادی میزبانی از طرف وزارت فرهنگ و ارشاد برای سانسور سیله میلیون صفحه کتاب با پیمانکاری مؤسسه «کارآفرینان فرهنگ و هنر»، چندان بعید و غریب به نظر نمی‌رسد. حدود دو ماه پیش تصویری از قراردادی منتشر شد که با نامک ترشافتان معاصره، مابین علی صفر کاراندیش (فرماندهی‌کننده آن مؤسسه) و وزارت فرهنگ و ارشاد (تطبیق کتب ارائه‌شده با ضوابط نشر کتاب در سراسر کشور به تعداد سیله میلیون صفحه» و در بدایت قرارداد نیز چهار میلیارد تومان آمده است و مبلغ آن نیز از ۱۳ مرداد سال ۹۷ تا ۲۸ اسفند همان سال است. این امر ترتیب بحث خصوصی‌سازی سانسور یا بنا به تعبیری برون‌سپاری آن مطرح شد که معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد براسره واگذاری نظارت کتب و نشر کتب و نشر کتب را ازجانبی که فعالیت‌های نظارت بر کتاب و نشر کتب بر نظارتی بوده و براساس ماده ۸ قانون مدیریت خدمات کشوری امر نظارت از وظایف حاکمیتی و غیرقابل واگذاری است، علی‌القاعده بررسی کتاب به موجب هیچ قراردادی نباید قابل واگذاری باشد؛ اما امور اجرایی و اداری آن می‌تواند به موجب ماده ۱۳ قانون مدیریت خدمات کشوری واگذار شود. براساس این قانون امور تصدی‌های اجتماعی فرهنگی و خدماتی را رعایت اصول بیست‌ونهم و سی قانون اساسی از طریق توسعه بخش تعاونی و خصوصی نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی تعیین صلاحیت شده و با نظارت و حمایت دولت انجام می‌شود که براساس بند ۲ همین ماده خرید خدمات از بخش تعاونی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی از جمله این امور است.

ادامه در صفحه ۹

یونیت ہیتر ساراول (فن کوئل زمستانی)

برای کارخانجات، کارگاه، سالن های ورزشی، استخرها، مرغداری و ...

پیشرو در صنعت تهویه مطبوع

تلفن: ۸۸۰۴۶۹۲۱-۴ فکس: ۸۸۰۴۶۹۲۰

www.saravel.com
sales@saravel.com

ادامه در صفحه ۲